మృగ హేళన

1

మహారణ్య సరోవర తరంగాలపై హంసమిథునాలు హేలగా ఉయ్యాల లూగాయి. సాయంకాల సూర్యకిరణాలు హంసల రెక్కలపైబడి అలాగే జారిపోయాయి. ఆ నిశ్చల సరోవరం పరిసర మహారణ్యానికీ, పైనున్న విశాలాకాశానికీ ఒక పెద్ద వెండి అద్దంలా స్వచ్ఛంగా ప్రకాశించింది.

ఒక హంసమిథునం ఒయ్యారంగా తేలుతూ సరోవరంలో పచ్చల గొడుగులా పైకి పెరిగిన ఒక తామరాకు నీడలో నిలిచింది. అంతలో మగ హంస తన తెల్లని రెక్కలో ముక్కుంచి మ్రాగన్ను పెట్టి హాయిగా నిద్రపోయింది.

ఒక చక్రవాక మిథునం ఆ పక్కనే నీటిలో అల్లల్లాడే తామరాకు మీద వాలింది. వెనువెంటనే దానిపై కెంపుల్లా తళతళలాడే నీటిబిందువు లన్నీ కొలనిలోనికి దిగజారాయి. ఆ అలికిడికి బెదిరిన చిరుమీను లొకటి రెండు తళతళ మెరుస్తూ పైపై కెగిరిపడ్డాయి. సాయంకాల కిరణాలలో ఆ మీనుల చిరుమెరుపు లత్యంత మనోహరంగా స్ఫురించాయి. మగ చక్రవాకం తటాలున పైకెగిరి పోయింది. దాని రెక్కల రెపరెపలు నిర్మల కాసారంలో ప్రతిఫలిస్తూ క్రమక్రమంగా అదృశ్యమైపోయాయి.

స్వరోచి హృదయం క్షణకాలం ఆ సరోవర సౌందర్యంలో తన్మయమై ఓలలాడింది.

మరి ఒకక్షణంలో ఆ ప్రాంతంలో అంతటా కలకల నవ్వులు; కంకణ ఝణత్కారాలు, కాలి అందెల రవళులు, మొలనూలి మువ్వల గలగలలు వ్యాపించాయి.

అంతలో ఒక సుందరి హఠాత్తుగా వచ్చి, అతని రెండు కళ్ళూ మూసింది. తన ముగ్గురు భార్యలలోను అలాగ హఠాత్తుగా కన్నులు

మూసినవా రెవరో అతనికే తెలియలేదు. కళ్లు మూసిన జవ్వని చేతులు, చెక్కిళ్ళు తడిమి చూచాడు. అతని కేమీ బోధపడలేదు. ఆ సమయంలో స్ఫురించిన పేరేదో పైకి చెప్పాడు:

"మనోరమ!"

అతని ముగ్గురు భార్యలు కలకల నవ్వారు! కాని అతని కళ్ళుగప్పిన చేతుల పట్టు విడలేదు. స్వరోచి ఇంకొక పేరు చెప్పాడు:

"విభావసి!"

అయినా ఆ పట్టు విడలేదు. మళ్ళీ నవ్వులు వినిపించాయి. స్వరోచి మూడో పేరుచ్చరించబోయాడు. అంతలోనే కళావతి తనచేతి పట్టు విడిచి పెట్టింది:

"ఇక చెప్పక్కరలేదు. ఆ మూడో దాన్ని నేనే. మీ రోడి పోయారు."

అని హాశాత్తుగా అతని కెదురుగా నిలబడింది. ఆమెతో బాటూ మిగిలిన ఇద్దరు అతనిని గేలిచేస్తూ ఉత్సాహంగా నవ్వారు!

ఆ ముగ్గురు అతనితో ఏవో పరిహాస ప్రసంగా లారంభించారు. ఆ ప్రసంగా లొక మొదలు తుద లేకుండా అలాగే సాగిపోయాయి. వా రేమి ప్రసంగిస్తున్నారో వారికే తెలియదు! మహోత్సాహంతో ఉరకలువేస్తూ కలకలలాడే వారి వినోద ప్రసంగాలు అడవిలో లేడిపిల్లల్లా చెంగు చెంగున గంతులువేస్తూ ఆ మహారణ్యంలో కనులకు మిరుమిట్లుగొలిపే అత్యద్భుత దృశ్యాలవైపు, మృగపక్షి మిథునాలవైపు పరుగులు పెట్టాయి.

పరిసరవృక్షచ్ఛాయల్లో ఒంటరిగా తిరుగుతున్న ఒక మొగనెమలి లీలగా పురివిప్పి ఎక్కడో చెట్లకొమ్మల్లో దాగిన ఆడనెమలి కోసం గట్టిగా కేక పెట్టింది.

"పంచరంగు వన్నెల వీవనలా ఆ నెమలి ఎంత సొగసుగా నృత్యం చేస్తూందో!"

నిట్టూర్చింది మనోరమ.

"దాన్ని పట్టుకు తీసుకురాగలవా ?"

కన్నుగీటి చిరునవ్వుతో ప్రశ్నించాడు స్వరోచి. ఉన్న ముగ్గురిలోను

తన్నే అంత ఆత్మీయంగా పిలిచి ఆ నెమలిని పట్టుకుని తీసికొనిరమ్మని స్వరోచి ఆజ్ఞాపించినందు కెంతో మురిసిపోయింది మనోరమ.

“ఆ! క్షణంలో పట్టుకుని తీసుకు వస్తాను!”

అని మనోరమ ఆ నెమలిని పట్టుకోడాని కొక్క పరుగు పెట్టింది. ఆ అదను కనిపెట్టి స్వరోచి కళావతి కళ్ళు రెండూ గట్టిగా మూశాడు.

అతనికి తనమీద ఉన్నంత అనురాగం ఇక మిగిలిన ఇద్దరిమీదా లేదనీ, కనుకనే అత డంత గట్టిగా తన కళ్ళు మూసి ఒడిలో కూర్చో బెట్టుకొన్నాడనీ కళావతి ఎంతైనా సంతోషించింది.

కాని స్వరోచి సవ్వడి కాకుండా ఆ ప్రక్కనే కూర్చున్న విభావసి చెక్కిలిపై చిక్కని ముద్దు ముద్రించాడు. ఆ మాయానాటకం అంతా తనకోసమేనని విభావసి ఎంతైనా మురిసిపోయింది. ఆమె హృదయం ఆనందపారవశ్యంతో ఎగిరి గంతేసింది.

కాని స్వరోచి నేత్రాలు నెమలిని పట్టుకోవడానికి బయలుదేరిన మనోరమవైపు తిరిగాయి. ఆమె ఒకమారు వెనక్కి తిరిగి చూచింది. అంతలో స్వరోచి కొంటెతనం ఆమె కవగతమయింది. ఇక ఎంత తరిమినా ఆ నెమలి దొరకడంలేదని గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి వచ్చివేసింది.

“ఇప్పుడు మీరు ముగ్గురు పూర్తిగా ఓడిపోయారు!”

అని హేళగా నవ్వాడు స్వరోచి. వారు ముగ్గురూ అతని కొంటె తనానికి కోపగించిన తీరులో కొంచెంసేపు క్రోధం నటించారు. కాని ఆపైన తమలో పొంగి పొరలుతున్న నవ్వాపుకోలేక పోయారు.

ఆ సుందరుల గాఢానురాగాలు, ఆ ప్రశాంత సరోవరతీరంలో వినిపించే మృగపక్షి మిథునాల కోలాహలాలు స్వరోచిని బాగా మైమరపింపచేశాయి.

తనవంటి భాగ్యశాలి ఇక “నభూతో నభవిష్యతి” అనుకొన్నాడు స్వరోచి. మనోరమ ఇందీవరాక్షుని తనూజ. అతడొక గంధర్వుడు. ఒక మహారణ్యంలో ఒక రాక్షసు డామెను కబళించివెయ్యాలని తరుముకు వస్తూంటే స్వరోచి ఆమె కభయం ఇచ్చి సంరక్షించాడు. చివరి కా రాక్షసుడే ఇందీవరాక్షుడుగా మారిపోయి తన శాప వృత్తాంతం అంతా స్వరోచికి తెలియజేశాడు. మనోరమను

స్వరోచి కిచ్చి వివాహం చేశాడు. ఆ ఉపకృతికి ప్రత్యుపకృతిగా ఆమె అతనికి అస్త్రహృదయవిద్య ఉపదేశించింది. ఇందీవరాక్షుడల్లుని కెన్నెన్నో కానుకలు బహూకరించాడు. తానెంతో శ్రమించి అభ్యసించిన ఆయుర్వేద రహస్యం కూడా అతని కుపదేశించాడు.

ఇక మిగిలిన విభావసీ కళావతులిద్దరు మనోరమ చెలికత్తెలు. విభావసి మందార విద్యాధరుని కుమార్తె. ఆమె మృగపక్షిభాష లవగాహన చేసుకునే విద్యలో గట్టి దిట్ట.

కళావతి పారర్షి కుమార్తె. ఆమెకు పద్మినీవిద్య కరతలామలకం. ఆ విద్యారహస్యం తెలిసినవారి కాకలిదప్పికల బాధలుండవు.

విభావసీ కళావతు లిద్దరు మనోరమతో కలసి అరణ్యంలో హాయిగా విహరిస్తూ ఒక వృద్ధముని కోపధాటి కెరయై దారుణ శాపాల పాలైనారు. ఆ శాపాల మూలంగా మనోరమకు రాక్షస బాధ సంప్రాప్తించింది. విభావసీ కళావతుల నిద్దరిని క్షయరోగం పట్టుకుని పీడించింది.

మనోరమా వివాహం జరిగిన పిమ్మట స్వరోచి ఆమె చెలికత్తెలిద్దరి విషాదగాథ విన్నాడు. తన ఆయుర్వేద విద్యతో వారి రాజయక్ష్మరోగాలు పూర్తిగా నయం చేశాడు. వారిద్దరుకూడా అతనిని వివాహం చేసుకొన్నారు. స్వరోచి చేసిన మహోపకృతికి ప్రత్యుపకృతిగా విభావసి అతనికి మృగపక్షి సంభాషణ లాకళించుకునే విద్యామంత్రం బహూకరించింది. కళావతి పద్మినీవిద్యా రహస్యం బోధించింది.

ఆనాటినించీ వారు ముగ్గురు ఒక క్షణమైనా ఒకరినొక రెడబాయకుండా హాయిగా విహరించారు.

వారి అపూర్వ సౌందర్యాలు, హావభావాలు, ఆ మనోహరారణ్య సౌందర్యము తలచుకొన్న స్వరోచికి తానున్నది స్వర్లోకమేనని గట్టి నమ్మక కలిగింది. ఆ ఆనందానుభూతిలో అతని నేత్రాంతా లప్రయత్నంగా ముకుళించాయి. అతని పార్శ్వంలో కూర్చున్న భార్యలు ముగ్గురు కొంతసే పేదో ఇష్టాగోష్ఠిలో పడ్డారు. ఆ సమయంలో స్వరోచికేవేవో చిత్ర చిత్రమైన సంభాషణ ధ్వనులు వినిపించాయి.

2

"ఆహా! ఈ సుందరీమణులిటువంటి అందగానితో కలిసి మెలిసి విహరించడానికి పూర్వజన్మలో ఎంతటిమహత్తమమైన పుణ్యం చేసుకొన్నారో కదా!

"లోకంలో సామాన్యంగా ఒక వనిత కొక మగవానిపై వలపు కలగవచ్చును. ఒక మగవాని కొక తరుణిపై మమత గుబాళించ వచ్చును! కాని ఇద్దరికీ ఒకరొకరిపై సమానంగా అనురాగం కలగడమనేది ఈ లోకంలో అరుదు. ఈ అందగాని కీముగ్గురు జవ్వనుల మీద వల్లమాలిన వలపేర్పడింది. అలాగే ఈ ముగ్గురు సుందరీమణులకు అతనిపై గాఢానురాగం కలిగింది. అతడు వీరందరి హృదయాలలోను పూవులలో తావిలా, పూసలలో దారంలా కుదురుకొన్నాడు. వీరందరినీ కళ్ళారా చూస్తుంటే నా కెంతో ముచ్చట వేస్తున్నదే?"

"చాలు! చాలులే! ఈ పొగడ్త! ఇదీ ఒక అనురాగమేనా?"

మొట్ట మొదట వినబడిన ఆ ప్రశంస, తరవాత వినబడిన ఆ ఈసడింపు స్వరోచి హృదయంలో సూటిగా గుచ్చుకున్నాయి. అయితే ఆ స్తుతి నిందలు చేసినవా రెవరో అతనికి తెలియలేదు. ఆ పరిసరాలన్నీ అతి జాగ్రత్తగా గాలించి చూచాడు. మానవుల జాడ ఎక్కడా పొడగట్టలేదు. అతని కా సమయంలో మృగపక్షి భాషణ విజ్ఞాన విద్య జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఆ విద్యామంత్రం ఒకమారు పునశ్చరణ చేసుకొన్నాడు. అప్పటి కతని కా స్తుతి నిందలకు కారణభూతు లెవరో బోధపడింది.

అతని కెదురుగా విశాల సరోవరంలో తామరాకు మీద నిలిచిన ఆడచక్రవాకపక్షి, తామరాకు గొడుగునీడలో నిలిచిన ఆడహంస కనిపించాయి. ఆ చక్రవాకి ఇంకా అదే ధోరణిలో ఆ హంసితో ఏదో చెబుతూంది. దాన్నిబట్టి ఆ హంసి మొదట ప్రశంస చేసిందనీ, ఆటుపిమ్మట ఆ చక్రవాకి దూషణ కుపక్రమించినదనీ స్వరోచి గ్రహించుకొన్నాడు. ఆ చక్రవాకి దూషణం అతనికి తిరిగీ కర్ణకఠోరంగా వినిపించింది.

"ఈ వనితలు ముగ్గురికీ తమ ప్రాణేశుడు మరి ఒక అందగత్తెతో అనగి పెనగి క్రీడించిన సంగతి తెలుసుగదా! అయినా వీరి కితని మీద

కోత బయలుదేరలేదు. తగునమ్మా! అని మానాభిమానాలు విడిచి అనుక్షణము అతని వెంటనంటి సంచరిస్తున్నారు. మనలో మరి ఒక వనితతో క్రీడించిన భర్తపై ఇటువంటి మమకారా లెక్కడయినా ఉన్నాయా? ఇదంతా నీ వదేపనిగా భట్రాజులా పొగడడం చూస్తే నాకేమీ రుచించడం లేదు సుమా?

“పలువురి మీద బయలుదేరిన మమకారం ప్రేమ అనిపించుకోదు. అందుచేత అతనికి వారియెడల కలిగినది ప్రేమ కానేరదు. అపైన వారి మాట అంతే!

“అంతఃపురంలోని దాసీ జనంతో రారాజు లెంతో ఆప్యాయంగా ప్రసంగిస్తూ పరిచర్య లందుకోవచ్చును. అంతమాత్రంచేత అది ప్రేమ అనిపించుకుంటుందా! ఈ స్వరోచి కీజవ్వనులపై కలిగిన మమకారం కూడా అక్షరాలా అటువంటిదే!

“నిజంగా వీరిదే ప్రేమ అయితే ప్రపంచంలో మరి ప్రేమానురాగాలే లేవన్నమాట!

“అందుచేత కేవలం దాసీజనంలా ఈ వయసుకాని వెంటబడిన ఈ అందగత్తెలను గురించి మరి నాయెదట మాటాడకు!”

ఆ చక్రవాకి మరింత దురుసుగా స్వరోచిని, అతని భార్యలను కసిదీరా ఈసడించి వేసింది.

స్వరోచి ఉసూరుమని ఒక్క వేడి నిట్టూర్పు విడిచిపెట్టాడు. మృగపక్షి భాషారహస్యం తెలిసిన విభావసి ఆ సమయంలో కళావతీ మనోరమలతో ఒక మొదలు, తుద లేకుండా ఏమేమో ప్రసంగిస్తూంది. అందుచేత ఆమె కా ఈసడింపు వినబడనే లేదు.

చక్రవాకి మళ్లీ మరింత దురుసుగా మొదలు పెట్టింది.

“అజన్మాంతము ఒకే ఒక పురుషుని యెడలగాని, ఒకే ఒక స్త్రీ యెడల గాని కలిగినదే నిజమైన ప్రేమ.

“నాకే అటువంటి మహాప్రేమభాగ్యం కలిగింది. నాకు నా భర్తపై మిక్కుటమైన ప్రేమ ఏర్పడింది. ఆయనకున్నూ నా యెడల అటువంటి మహత్తరప్రేమే కలిగింది. అందుచేత వీరందరి అనురాగాలకన్నా మా ప్రేమే గొప్పది. ఈ విషయంలో మేమే ధన్యులం!’

అని సగర్వంగా ఒయ్యారంగా ఒళ్లు తిప్పుకుంటూ ఆ చక్రవాకీ ఆ ప్రసంగం అంతటితో ఆపి వేసింది. హంసి మరి మాటాడలేక తల వంచుకుంది.

స్వరోచి మరింత ఖిన్నుడయ్యాడు. అతని శిరస్సు ఇంకా కిందికి వంగిపోయింది.

అతడక్కడనుంచి లేచి ఆ కొలని కనతిదూరంలో మరి ఒక చోట కూర్చున్నాడు. భార్య లతని వెంటబడ్డారు.

వారి కతని మనోవైకల్యానికి కారణ మేమో తెలియలేదు. అందరు అనేక విధాలుగా అతని కుల్లాసం కలిగించారు. అడవి పళ్లు, పుట్టతేనె మొదలైన భక్ష్య భోజ్యాలెన్నెన్నో అతని ముందుంచి బలవంతంగా ఆరగింప జేశారు. క్రమక్రమంగా అతని హృదయం కలత దేరింది.

కామవ్యామోహం మహా చెడ్డది. మళ్ళీ కొంత కాలానికి స్వరోచి వారి భోగజాలాలలో తగులుకున్నాడు. అలాగలాగ కొన్ని ఏళ్ళు గడిచిపోయాయి. మరికొంత కాలాని కతడా చక్రవాకీ దూషణమే మరిచి పోయాడు.

3

ఒకనాడు స్వరోచి తన ముగ్గురు భార్యలతోను కలిసి అరణ్యసరోవరాని కనతి దూరంలో విహరిస్తూ ఒక శిలాఫలకం మీద విశ్రమించాడు. భార్యలు ముగ్గురు అతన్ని చుట్టుముట్టి కూర్చున్నారు. కొంతసేపేదో ఇష్టాగోష్ఠి నడిచింది.

వారి కనతి దూరంలో లేళ్ళ గుంపొకటి ప్రత్యక్షమైంది. స్వరోచి భార్యల కా లేళ్ళ గుంపు చూపించాడు. వాటి స్వేచ్ఛా విహారాలు వారి హృదయా లాకర్షించాయి. అందరూ రెప్పపాటు లేకుండా కొంతసే పా వైపే చూచారు. క్రమక్రమంగా స్వరోచి భార్యలు ముగ్గురూ మళ్ళీ అతనితో కలిసి ఏదో లోకాభిరామాయణం మొదలు పెట్టారు.

స్వరోచి కా లేళ్ళేమైనా మాట్లాడుకుంటున్నాయేమో వినాలని కొంచెం కుతూహలం బయలుదేరింది. క్రమంగా కొన్ని లేళ్ళతని సమీపానికి వచ్చి నిలబడ్డాయి.

ఆ ముగ్గురూ అతనితో ఏదో పిచ్చాపాటీ మాట్లాడుతూనే ఉన్నారు. స్వరోచి వినీ విననట్లుగా వారి కేవేవో సమాధానాలిస్తూనే ఉన్నాడు. కాని అతని దృష్టి అంతా ఆ లేళ్ళ మీదనే నిలిచింది.

అంతలో ఆడలేళ్ళు రెండు మూడు మొగ లేడి ముఖానికి దగ్గరగా మూతులు పెట్టి, చివురులవంటి నాల్కలతో మోర మూచూచాయి. వాటి ఆప్యాయత చూస్తే స్వరోచి కెంతో ముచ్చట వేసింది. అంతలో అతనికి మగలేడి మాట్లాడుతున్న సవ్వడి వినిపించింది. చెవు లొగ్గి అతడదంతా జాగ్రత్తగా ఆలకించాడు. మగలేడి మాట్లాడిన దొక్కొక్క మాటే ఈటెలా అతని శ్రుతికుహరాల్లో నాటుకుంది. మొదట ఆ మగలేడి ఆడలేళ్ళ నన్నిటినీ గట్టిగా కసిరింది. ఆపైన అంతకన్నా గట్టిగా చీవాట్లు పెట్టింది.

“చాలు చాల్లెండి, ఈ సరసాలు! నేనేమయినా స్వరోచి ననుకున్నారా, పొద్దస్తమానమూ మీతో కాలక్షేపం చేయడానికి? మీకు బొత్తిగా సిగ్గు, లజ్జ లేకుండా ఉందే! అంతగా కాదు-కూడదు అనుకుంటే ఇంకొక మగలేడి నెక్కడయినా వెతికి పట్టుకోండి! నాకు మిమ్మల్ని చూస్తేనే రోత పుడుతూంది!

“పదిమంది భార్యలతో కూడి క్రీడించడమన్నది కేవలం భోగవాంఛే గాని మరొకటి కానేరదు! ఈ స్వరోచి భార్య లిచ్చిన విద్యలతో కన్ను మిన్ను కానకుండా మోహ పాశాలలో తగుల్కొన్నాడు! ఇతని కిక ఇహము, పరము కూడా శూన్యమే. మరి నాకు కూడా ఇహ-పరాలు లేకుండా చెయ్యాలని చూస్తున్నారేమో! నే నటువంటి దాన్ని కానే కాను. పొండి! ఇక నా ఎదట నిలబడకండి! నే నిప్పటినుంచీ ఒక నియమం అవలంబించాను. మృగప్రాయంగా సంచరించడానికి నే నేమీ స్వరోచివంటి భోగ లాలసుణ్ని కాను! తెలిసిందా!”

అతని హృదయంలో ఆ మాట లొక్కొక్కటే వరసగా ములుకుల్లా నాటుకున్నాయి. స్వరోచి తనకు భార్యల యెడల, భార్యలకు తన

యెడల కలిగిన మమకారము, వ్యామోహము, కేవలం ప్రేమే అనీ, తన అంతటి అదృష్టవంతు డిక పుట్టబోడనీ ఎంతయినా అహంకరించాడు. అతని ఆ దురహంకారం అంతా ఆ క్షణంతో పటాపంచలయిపోయింది!

అతడిక కళ్ళెత్తి తన భార్యలవైపే చూడలేక పోయాడు. పెడ మొహం పెట్టుకుని కూర్చున్న అతని హృదయంలో పూర్వం ఆ చక్రవాకి, ప్రస్తుతం ఆ లేడి చేసిన దూషణతిరస్కారాలు మాటిమాటికీ అలాగే ప్రతిధ్వనించాయి.

ఖిన్నతతో అతని శిర స్సింకా కిందికి వంగి పోయింది.

ఆదే సమయంలో అతని హృదయంలో ఆ పూర్వచక్రవాక మిథునం దివ్యానురాగమే అత్యంత మనోజ్ఞమైనదిగా, పునీతమైనదిగా స్ఫురించింది.

ఆకాశంలో ఒక చక్రవాక మిథునం కలకల లాడుతూ పైకెగసి శివ్వుమని అంతరిక్షమే అందుకుంది!